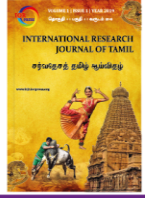

INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL OF TAMIL சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

OPEN ACCESS

பாரதியின் கவிதைகளில் "மொழி புணர் இயல்பு" மாற்றிலக்கணப் பார்வை
ஆ. இரமேஷ் அ. *

அ தமிழ்த்துறை, துவாரகதாஸ் கோவர்தன்தாஸ் வைணவக்கல்லூரி, அரும்பாக்கம், சென்னை-600106, தமிழ்நாடு, இந்தியா

A Meta-Grammatical View of the "Linguistic Nature" of Bharthi's Poetry

A. Ramesh a, *

^a Department of Tamil, Dwaraka Doss Goverdhan Doss Vaishnav College, Arumbakkam, Chennai-600106, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
rameshvimal5679@gmail.com

Received: 16-08-2021
Revised: 09-07-2022
Accepted: 13-07-2022
Published: 10-09-2022

ABSTRACT

Tolkappiyam refers to the nature of language assimilation in two ways. One: The letter that stands at the end of the word and the first letter of the word that follows it indicate the assimilation nature of language in the grammar of writing. It is the assimilation of letters. Two: Sollathikaram's etchaviyal defines the nature of language assimilation as four types. It explains the object structure in verse. This article explains the structure of linguistic activity based on this grammar point of view; the way the nature of the language assimilation in bharathiyar's poems is fitted; a separate language in which a word stands alone to form a structure of meaning through the grouping and division of words; continuous speech, where words rhyme with each other; visual descriptive material that constructs the poem; and an interesting position where a word stands before the word that follows it and makes a meaningful connection.

Keywords: Linguistic Nature, Bharathiyar, Tolkappiyam, Grammar

முன்னுரை

ஓர் உயிர்க்குறில் இரட்டித்து உயிர்நெடில் ஆகிறது (அ+அ= ஆ). உயிர் எழுத்துகளும் மெய் எழுத்துகளும் புணர்ந்து உயிர்மெய் எழுத்துகள் ஆகின்றன (க்+அ= க, க்+ஆ= கா). அசைகள் புணர்ந்து சொல்லைத் தருகின்றன (பாப்+பா பாட்+டு, குயில் பாட்+டு, கண்+ணன் பாட்+டு, பாஞ்சா+லி சப+தம்). ஒவ்வொரு சொல்லும் மற்றொரு சொல்லோடு இணைந்து ஒரு தொடரை அமைத்துத் தருகின்றன வாக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள சொற்களின் இயைபு உறவைத் தொல்காப்பியர் "மொழி புணர்இயல்பு" என விளக்குகிறார். தொல்காப்பியத்தைத் தொடர்ந்து தோன்றிய இலக்கண நூல்கள் "பொருள்கோள்" என்று இலக்கணம் வகுத்துள்ளன. தனியே பொருள் உணர்த்தும் சொல், தொடரில் புணையும் முறையில், ஒருசொல் மற்றொரு சொல்லுடன் கொள்ளும் உறவு மட்டும் அல்லாமல் அந்த தொடரில் உள்ள அனைத்துச் சொற்களும் ஒழுங்குபட்ட உறவையும் கொண்டு இயங்குவதை அறியமுடிகிறது.

"கண்ணன் தீராதவிளையாட்டுப் பிள்ளை"

"விளையாட்டுப் பிள்ளை கண்ணன்"

"தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளை கண்ணன்"

இவ்வாக்கியத்தில் "தீராத" என்பது பண்பு உணர்த்தும் அடைமொழியாக நிற்பதால் மாறாமல் நிற்கிறது (Nachinarkiniyar, 2009). இதுபோன்று மாற்றி அமைக்காமல் சொல் நின்ற இடத்திலிருந்தே தொடர்

முழுவதும் உள்ள சொற்களோடு உறவு கொண்டுள்ளது. இவ்வாறு தொடர் முழுவதும் உள்ள சொற்களும் உறவு கொண்டு இயங்குகிறது. எழுவாய், செயப்படுபொருள், பயனிலை என்ற அமைப்புடன் அந்த சொற்களின் உறவுமுறை இயங்குகின்றன.

தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும்

“நிரல்நிறை சுண்ணம் அடிமறி மொழிமாற்று

அவை நான்கு என்ப மொழி புணர் இயல்பு”

மற்றுமுள்ள இலக்கணங்கள் குறிப்பிடும் பொருள்கோளும் “மாற்றிலக்கணக் கோட்பாட்டிற்கு ஆணிவேர்” தமிழில் இருப்பதை மொழியியல் அறிஞர்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர் ஒரு தொடரில் இடம் பெற்றுள்ள சொல், தொடரில் உள்ள வேறு ஒரு சொல்லோடு புணரும் உறவுமுறை “மொழி புணர் இயல்பு” எனப்பர் (Nachinarkiniyar, 2009). சொல் என்பது பெயரும் வினையும் ஆகும். இடையும் உரியும் அவற்றைச் சார்ந்தே இயங்குகவதைத் தொல்காப்பியம் வகுத்துக் காட்டுகிறது (Bharathiyar, 2005). பெயர்ச்சொல் வினைச் சொல்லை அவாவி நின்று பொருள்கொள்ளச் செய்வதும், வினைச்சொல் பெயர்ச்சொல்லோடு கொள்ளும் புணர்வு முறையும் பொருள் விளக்கம் கொள்ளச் செய்கிறது.

சொற்களின் புணர்ச்சி என்பது சொற்களின் இணைவில் ஏற்படுகின்ற மாற்றமும் மாற்றமின்மையும் என்பதை விளக்கும் இலக்கணமாகும். தொடரில் சொற்களின் இடம் மாறுபடும்போது பொருள் வேறுபடுகிறது. பொருள் வேறுபடும் முறையில் அச்சொற்களுக்கு இடையில் உள்ள உறவு பொருளற்றுப் போகிறது (Arangan, 2014).

மாற்றிலக்கணம்

செய்யுளில் இடம்பெற்றுள்ள சொற்களை அதன் அமைவிடத்திலிருந்து முன்னும் பின்னுமாக மாற்றி அமைக்கும் முறையில் கவிஞர் உணர்த்தும் பொருளை அறிய முடிகிறது. கவிதை மொழியின் அகப்புற வடிவங்கள், அகப்புற பொருள் கட்டமைப்பு, சொல்தேர்வு, சொற்களின் வீச்சு, வினையும் பயன் ஆகியவை பாரதியின் கவிதைகளில் இருந்து எடுத்து விளக்கப்படுகின்றன. புதைநிலை வடிவில் உணரும் பொருள், உணர்த்தும் பொருள் எந்த சொல்லினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிறக்கிறது என்பதும் புறநிலைத் தொடரும் புதைநிலை தொடர்களின் மாற்றமும் ஆராயப்படுகின்றன.

தனிச் சொல்லின்பொருள் தொடரில் தொடர் உணர்த்தும் பொருளின் பொருண்மைக் கூறுகளாகி இணைகின்றன. தொடர் பொருள் உணர்த்தும் முறையில் புறநிலையாகவும் புதைநிலையாகவும் இயங்குவதை மாற்றிலக்கணத்தைக் கொண்டு இக்கட்டுரையில் விளக்கப்படுகிறது.

கட்டுரையின் எல்லை வரையறை

பாரதியின் கவிதைகளில் “மொழி புணர் இயல்பு” மாற்றிலக்கணப் பார்வை என்னும் தலைப்பினைக் கொண்டுள்ள இக்கட்டுரை பாரதியாரின் கவிதைகளில் நந்தலாலா, அக்னி குஞ்சு, அன்னையை வேண்டுதல் ஆகிய மூன்று கவிதைகளின் கவிமொழிகளை விளக்குகின்றது.

இலக்கண விளக்கம் மொழிபுணர் இயல்பு

“தனிமொழி சமய ஆற்றலால் தனித்தும்

தொடர்மொழி அவாய்நிலை தகுதி அண்மையில்

தொகைநிலை தொகாநிலை ஆயிரு வகையில்

தொடர்ந்தும் பொருளைத் தோற்றுவித்தல் இயல்பே

என்று இலக்கண விளக்கம் குறிப்பிடுகிறது (Nachinarkiniyar, 2009; Thamotharampillai, 2005).

தனிமொழி

தனிமொழி சமய ஆற்றலால் தனித்துவம் பெறுகிறது. காலம் தோறும் மாறாமல் வழங்கிவரும் பொருண்மையால் நிலைபெறு பெற்றுவிடுகிறது. அம்மா, அப்பா, தாய், தந்தை, அண்ணன், தங்கை போன்ற உறவு முறை சொற்கள்.

தொடர்மொழி-அவாய்நிலை

ஒரு சொல் தன் பொருளை விளக்குவதற்கு மற்றொரு சொல்லை அவாவி நின்றல் "காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு" இவ்வாக்கியத்தில் காலை என்ற சொல் எழுந்தவுடன் என்ற சொல்லையும்; எழுந்தவுடன் என்ற சொல்; படிப்பு என்ற சொல்லையும் அவாவி நின்று வாக்கியத்தின் பொருளை முழுமை பெறச் செய்கின்றது. இவ்வாக்கியத்தின் சொற்கள் ஒர் அமைப்பு நிலையில் செயல்பட்டுப் பொருள் உணர்த்துகின்றன. சொற்களின் அமைப்பு நிலையை மாற்றினால் பொருள் சிதைவு ஏற்படுகிறது.

சொற்களின் தகுதி

ஒரு சொல் மற்றொரு சொல்லோடு தழுவும் தகுதி உடையதாதல். "வெள்ளிப் பனிமலையின் மீதுலாவுவோம்" இவ்வடியில் இடம்பெற்றுள்ள சொற்களை இடம் மாற்றிப் பொருத்தும் நிலையில், சொற்கள் தங்களுக்கு உரிய பொருள் இணைப்பைப் பெற முடியாமல் தங்களுக்கு உரிய தகுதியை இழந்துவிடுகிறது.

மொழியின் அண்மை நிலை

வாக்கியத்தில் இடம் பெறும் சொற்களை இடையீடு இன்றி கூறுதல் வேண்டும். தேவையற்ற இடையீடும் இடைவெளியும் பொருள் சிதைவை ஏற்படுத்திவிடும்.

பாடல்

"காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா - நின்றன்
கரியநிறம் தோன்றுதையே நந்தலாலா.
பார்க்கும் மரங்களெல்லாம் நந்தலாலா - நின்றன்
பச்சை நிறம் தோன்றுதையே நந்தலாலா.
கேட்கும் ஒலியிலெல்லாம் நந்தலாலா - நின்றன்
கீதம் இசைக்குதடா நந்தலாலா
தீக்குள் விரலைவைத்தால் நந்தலாலா - நின்னைத்
தீண்டும்இன்பம் தோன்றுதடா நந்தலாலா"

இப்பாடல் ஏழு சீர்களைக் கொண்ட நான்கடிப் பாடலாக இடம்பெற்றுள்ளது (Bharathiyar, 2005). முதல்அடியில் ஆகாயமும், இரண்டாவது அடியில் நிலமும் நீரும், மூன்றாவது அடியில் காற்றும், நான்காவது அடியில் நெருப்பும் உணரும் வகையில் அமைத்துள்ளார்.

முதலடியின் பொருண்மை

ஒரு பொருளில் இருந்து வெளிப்படும் இரண்டு பெயர்ச் சொற்களும் வினையைத் தழுவி பண்பில் இணைந்து முழுமை ஆகிறது. “ஏ”காரம் எச்சமாகி புதைநிலை வடிவில் புணர்கிறது. புதைநிலை வடிவில் காக்கை சிறகின் நிறம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. விளக்கும் பொருளால் சான்று பொருள் புதைநிலை வடிவில் உணரப்படுகிறது. ஒவ்வொரு அடியிலும் முதல் தொடரை எச்ச வடிவில் நிறுத்தியதற்குக் காரணம்; கவிஞர் தன் யுகத்தின் அடிப்படையில் வாசகர் அறிந்திருப்பார் என்று கருதியதும், கவிதையின் அழகியலை நோக்கியும், வாசகரின் அறியும் ஆவலையும் தேடலையும் தூண்டும் நோக்குடனும், கவிதையின் கட்டமைப்பை உறுதிபடுத்தும் நோக்கிலும் அமைத்திருக்கிறார் கவிஞர். மேலும் பரம்பொருளுக்கு உயிர் பொருளை ஒப்பிடுதல் ஆகாது என்பதனாலும் முதல் தொடர் குறைவுபட தொகைநிலை வடிவில் உணர்த்தி இருக்கிறார்.

கவிஞர் நேரடியாக காட்சிக்கும் விளக்கப் பொருளுக்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்குகிறார். கவிஞரின் கை வண்ணத்தில் காட்சியும் விளக்கப் பொருளும் இரண்டறக் கலந்து ஒன்றாகி விடுகிறது. நின்றன் என்ற சொல்லை நந்தலாலா என்ற பெயர்ச்சொல்லின் பதிலீட்டுச் சொல்லாகப் பயன்படுத்துகிறார். நின்றன் என்ற சொல் உந்தன், உன்னுடைய என்ற பொருண்மைக் கூறு உடைமைப் பொருளையும் உரிமைப் பொருளையும் கட்டமைத்து உணர்த்துகிறது. நின்றன் என்ற பதிலீட்டுச் சொல் பாடலின் மூன்று அடிகளில் பயின்று வந்து இதே பொருள் கட்டமைப்பைத் தருகிறது.

உன்னுடைய கரியநிறம் தோன்றுகிறது. உன்னுடைய பச்சைநிறம் தோன்றுகிறது. உந்தன் கீதம் இசைக்கிறது.

இச்சொல் முன்னிலையில் பொருள் உணர்த்தி முதல் தொடருக்கும் இரண்டாம் தொடருக்கும் இணைப்புச் சொல்லாகவும் செயல்பட்டுப் பொருள் தொடர்பை ஏற்படுத்திவிடுகிறது. எல்லாம் என்ற சொல் தொகுதிப் பொருளைக் குறிக்கிறது.

“தீக்குள் விரலை வைத்தால் நந்தலாலா- நின்னைத்

தீண்டுமின்பம் தோன்றுதலா நந்தலாலா”

தீ என்பது சுடும் என்ற வினைக்கூறைக் கொண்டுள்ளதை எல்லாரும் அறிந்த நிலையில் தொடரின் பொருள் புதைநிலை வடிவில் உள்ளதை அறிகிறோம் (Nachinarkiniyar, 2009). ஆனால் மற்ற மூன்று அடிகளுக்கும் பாடுபொருளால் காட்சியின் வடிவத்தைப் பெறுவதைப் போல இவ்வடிக்கும் பாடுபொருளால் கட்டமைப்பைக் கொண்டு தீ சுடும் பொருளை உடையது என்பதைப் பெற முடியவில்லை. ஏனெனில் பரம்பொருள் நீங்காத பேரின்பப் பெரு நிலையை அளிக்க வல்லதாகும். தீயின் இயல்பும் பரம்பொருளின் நீங்காத பேரின்பமும் எதிரெதிர் நிலையில் பொருள் கட்டமைப்பை உடையனவாகும். இவற்றைக் கவிஞன் தன் கவிமொழியில் ஒன்றுகூட்டி வெற்றி பெறுவதோடு; கவிதையில் சுவையைக்கூட்டி பரம்பொருளை உணரச் செய்துவிடுகிறான். “தீக்குள் விரலை வைத்தால்” என்ற அடியின் தொடக்கம் வாசகனுக்கு எதிர்பார்ப்பைத் தூண்டச்செய்து பேரின்ப நிலையை அனுபவிக்கச் செய்துவிடுகிறது.

காட்சி விளக்கப்பொருளில் உளவியல்

“நோக்குவ எல்லாம் அவையே போறல்” என்ற அவத்தை பாரதிக்கு எப்போது ஏற்பட்டிருக்கும்? கண்ணனைப் பார்த்துப் பார்த்து, நினைந்து நினைந்து, அணுஅணுவாய் அனுபவித்து அனுபவித்து மூழ்கியதில் விளைந்த பொருளாக இந்தப்பாடல் தோன்றியுள்ளது. அதனால்தான் பார்க்கும் காட்சியிலும், கேட்கும் ஒலியிலும், தீயைத் தீண்டும் நிலையிலும் பரம்பொருளின் கீதம் கேட்கிறான், உணர்கிறான், காணுகிறான். தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளையாகிய கண்ணுக்குத் தீண்டுவது மிகவும் பிடிக்கும் என்பதால் பாரதியும் தீக்குள் விரலை வைத்துப் பரம்பொருளைத் தீண்டுகிறான்.

மொழி புணர் இயல்பு தனிமொழி

“எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே”

எந்த ஒரு சொல்லும் அது கொண்டுள்ள பொருளினால் நிலைபேறு அடைகிறது. ஒவ்வொரு சொல்லும் தனித்தன்மை வாய்ந்த பொருளைக் கொண்டுள்ளது (Ilampuranar, 2009). பாடலில் வரும் நந்தலாலா என்ற சொல் “நந்தன் வளர்த்த மகனே” என்ற பொருளைச் சமய ஆற்றலால் தனித்துவம் பெற்றுப் பொருள் விளக்கம் செய்கிறது. இச்சொல்லின் பொருள் காலந்தோறும் மாறாமல் ஒரே பொருளைக் கொண்டு நிலைபேறு அடைந்துள்ளது.

தொடர்மொழி

அவாய்நிலை, தகுதி, அண்மை நிலை, தொகைநிலை, தொகாநிலைபொருண்மைக் கூறுகளைக் கொண்டு சொற்களுக்கு இடையே ஆன புணர்வு செயல்பாட்டை நிகழ்த்துகிறது.

அவாய் நிலை

“சிறகு” என்ற சொல் சிறகினிலே என்று மாற்றமடைந்து அடுத்த சொல்லையும் பொருளையும் அவாவி நிற்கிறது. மரங்கள் என்ற சொல் மரங்களையெல்லாம் என்று மாற்றமடைந்து, அடுத்து வரும் சொல்லையும் பொருளையும் அவாவி நிற்கிறது. இவ்வாறே ஒலி-ஒலியிலெல்லாம், விரல்-விரலை வைத்தால், தோன்றல்---தோன்றுதையே, பார்க்கும், தீண்டும் போன்ற சொற்களில் அவாய் நிலை எளிதில் அறியும் நிலையில் இடம்பெற்றுள்ளன.

தகுதி

மொழிப் புணரியல் இயல்பில் ஒரு சொல் மற்றொரு சொல்லை அவாவி நிற்பதற்கு உரிய தகுதியைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். பெயர்ச்சொற்கள் எச்சமாகி வேறொரு சொல்லை அவாவி மொழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துகின்றன. இச்சொற் புணர்வு ஒரு ஒழுங்குபட்ட வடிவில் நிகழ்கின்றன.

காக்கை சிறகினிலே நந்தலாலா

இத்தொடரில் உள்ள சொற்கள் ஒரு வரையறுத்த நிலையில் இயங்குகின்றன. இச்சொற்களை மாற்றி அமைத்தால் வழுத்தொடராகி பொருள் சிதைவை ஏற்படுத்திவிடுகின்றன. “சிறகினிலே நந்தலாலா காக்கை”, “நந்தலாலா காக்கை சிறகினிலே”, “நந்தலாலா சிறகினிலே காக்கை” இவற்றில் எந்த தொடரும் மொழிப்புணர்வோடு அமையவில்லை என்பதை அறியமுடிகிறது.

அண்மை நிலை

ஒரு அடியில் உள்ள இரண்டு தொடர்களிலும் சொற்கள் இடையீடு இன்றி தொடர்ந்து புணர்வை ஏற்படுத்தி தொடரை முழுமைபெறச் செய்கிறது. 1-3, 4-7, 8-11, 12-14, 15-17, 18-21, 22-24, 25-28.

தொகைநிலை

தொகை என்பது வேற்றுமை உருபுகள் தொக்கி நிற்பதைக் குறிக்கும். இப்பாடலில் புதைநிலை வடிவில் விளக்கப்பட்டுள்ள செய்திகளைத் தொகைநிலையாக அறியலாம். ஒவ்வொரு அடியிலும் முதல் தொடர் தொகையாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். “காக்கை சிறகினிலே” “பார்க்கும் மரங்களெல்லாம்” “கேட்கும் ஒளியில் எல்லாம்” “தீக்குள் விரலை வைத்தால்”. இத்தொடர்கள் முழுமைபெறாமல் தொக்கி நிற்பதனால் இது தொகைநிலைத்தொடர் ஆகும்.

தொகாநிலை

வேற்றுமை உருபுகள் வெளிப்படையாக வருவன தொகாநிலைத் தொடர் ஆகும். பாடலின் ஒவ்வொரு அடியிலும் இரண்டாம் தொடர் தொகாநிலைத் தொடராக அமைந்துள்ளது. “நின்றன் கரிய நிறம் தோன்றுதையே நந்தலாலா”, “நின்றன் பச்சைநிறம் தோன்றுதையே நந்தலாலா”, “நின்றன் கீதம் இசைக்குதடா நந்தலாலா”, “நின்னைத் தீண்டும் இன்பம் தோன்றுதடா நந்தலாலா” இத்தொடர்கள் பொருளை உணர்த்தும் முழுத்தொடர்களாக இடம்பெற்றிருக்கின்றன (Senavaraaiyar, 2006).

அன்னையை வேண்டுதல்

“எண்ணிய முடிதல் வேண்டும் நல்லவே எண்ணல் வேண்டும்

திண்ணிய நெஞ்சம்வேண்டும் தெளிந்த நல்லறிவு வேண்டும்

பண்ணிய பாவம் எல்லாம் பரிதிமுன் பனியே போல

நண்ணியநின்முன் இங்கு நசித்திடல் வேண்டும் அன்னாய்”

இக்கவிதையின் ஒவ்வொரு அடியும் ஆறு சீர்களைக் கொண்ட நான்கடிப் பாடலாகப் பாடப் பெற்றுள்ளது (Bharathiyar, 2005). ஒவ்வொரு அடியின் முதல் சொல்லும் பெயரெச்சங்களாக அமைந்துள்ளன. எண்ணிய, திண்ணிய, பண்ணிய, நண்ணிய. இச்சொற்கள் பெயர்ச்சொற்களை அவாவி நின்று, வினைமுற்றைத் தழுவி நிறைவு பெறுகிறது.

வாக்கியம்

எண்ணிய முடிதல் வேண்டும்.

நல்லவே எண்ணல் வேண்டும்.

திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும்.

தெளிந்த நல்லறிவு வேண்டும்.

பெயர்ச்சொற்கள்

முடிதல், எண்ணல், நெஞ்சம், நல்லறிவு.

பெயரடை

நல்ல, நல், திண்ணிய, நண்ணிய இச்சொற்கள் எல்லாம் அடைமொழி சொற்களாக இடம்பெற்றுள்ளன.

உவமை

“பரிதிமுன் பனியே போல” என்ற ஒர் உவமைமட்டும் இடம் பெற்றுள்ளது.

உவமேயம்

“பண்ணிய பாவமெல்லாம்நசித்திடல் வேண்டும்” என்பது உவமேயம் ஆகும். இது உவமைக்கு முன்னும் பின்னுமாக அமைந்துள்ளது. இது நீங்கல் பொருள் உடையதாகிறது.

ஏகாரம்

‘நல்லவே’ என்பதில் ‘ஏகாரம் நல்ல என்ற பண்பின் அழுத்தமாக வெளிப்பட்டுள்ளது. நல்ல என்ற பண்பு அல்லவை உள்ளன என்ற புதைநிலைப் பொருளையும் உணரச் செய்து, அவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்னும் பொருளையும் வெளிப்படுத்துகிறது. திண்ணிய நெஞ்சம் என்பது அறிவுடைய, மன

உறுதி உடைய, தீக்காய்வார் போன்ற அறிவினார்க்கு உரியதாக இங்கு பொருள் உணர்த்தப்படுகிறது. இதனால் திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும் என்று வரம் கேட்கிறார் (Subramanian, 2003).

அக்கினிக் குஞ்சு

அக்கினிக் குஞ்சொன்று கண்டேன் - அதை
அங்கொரு காட்டிலோர் பொந்திடை வைத்தேன்
வெந்து தணிந்தது காடு - தழல்
விரத்தில் குஞ்சென்றும் மூப்பென்றும் உண்டோ?
தத்தரிகிட தத்தரிகிட தித்தோம் (Bharathiyar, 2005)

பாடலடி இன் வினை நிறுத்தங்கள்

சொற்களில் பிணைநிறுத்தம் உண்டு அது நேரசை நிரையசை எனப்படுகிறது. பிணை நிறுத்தங்கள் என்பவை சீருக்கும் அடிக்கும் இடைப்பட்ட நிறுத்தங்கள். இவை பாட்டிற்கு இயல்பான ஓட்டத்தைத் தருகிறது என்பர் செ.வை. சண்முகம் (கவிதை மொழி.).

அக்கினிக் குஞ்சொன்று /கண்டேன்/ - அதை
அங்கொரு/ காட்டிலோர்/ பொந்திடை வைத்தேன்/
வெந்து தணிந்தது/ காடு/ - தழல்
விரத்தில் / குஞ்சென்றும் / மூப்பென்றும் / உண்டோ?
தத்தரிகிட /தத்தரிகிட/ தித்தோம். (2+1-1), (1+1+2), (2+1-1), ((-1)2+1+1+1), (1+1+1).

மொழிவழிச் செயல்

கண்டேன், வைத்தேன், வெந்து தணிந்தது ஆகிய சொற்கள் மொழிவழிச் செயலை நிகழ்த்துகின்றன. கண்டேன் விரத்தில் குஞ்சென்றும் மூப்பென்றும் உண்டோ? என்பது தெரிவித்ததுடன் காணுதல் ஆகிய செயல் நிகழ்வை நிகழ்த்தி இருப்பதையும் உணர்த்துகிறது. வைத்தேன் என்பது தெரிவித்ததுடன் வைத்தல் ஆகிய செயல் நிகழ்வு நிகழ்ந்திருப்பதையும் உணர்த்துகிறது. வெந்து தணிந்தது என்பது அழிதலாகிய செயல் நிகழ்வை வெளிப்படுத்துகிறது.

முடிவுரை

பாரதியாரின் கவிதைகளில் காக்கைச் சிறகினிலே, அன்னையை வேண்டுதல், அக்கினிக்குஞ்சு ஆகிய மூன்று கவிதைகள் கட்டுரைக்கு உரிய ஆய்வுப் பொருளாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. காக்கைச் சிறகினிலே என்ற பாடல் இக்கட்டுரையில் விரிவாக ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. மற்ற இரு பாடல்களிலும் 'விரிவு அஞ்சி' மொழி புணர் இயல்புக்கு உரிய சிலபொருண்மைக் கூறுகள் மட்டுமே விளக்கப்பட்டுள்ளன. தனித்துப் பொருள் உணர்த்தும் சொற்கள் தொடரில் இணையும்போது கூட்டுப் பொருளாக மாற்றம் அடைவதை இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. அசைகளின் புணர்வில் உருவாகும் சொற்கள், அவை கொண்டுள்ள பொருள்களால் நிலைபேறு அடைகின்றன. ஒரு தொடரின் செயல்பாடும் அத்தொடர் கொண்டுள்ள சொற்களின் புணர்வினால் நடைபெறுகிறது. ஒரு தொடரின் பொருள் கட்டமைப்பு வரையறை செய்யப்பட்ட அமைப்போடு இயங்குகிறது என்பதையும், அத்தொடர் சொற்களை மாற்றி அமைப்பதால் பொருள் சிதைவு ஏற்பட்டு பயனற்றுப் போவதையும் இக்கட்டுரையில் விளக்கப் பெற்றுள்ளன. இலக்கண விளக்கம் மொழி புணர் இயல்பே கூறும் தனிமொழி பொருள் கட்டமைப்பு, தொடர் மொழியில் ஒரு சொல் மற்றொரு சொல்லை அவாவி நிற்கும் அவாய்நிலை,

சொல் புணர்ச்சிக்கு உரிய தகுதி பெற்றிருத்தல், சொற்கள் தொடர்ந்து அமையும் அண்மைநிலை, புதைநிலை வடிவில் தொக்கி நிற்கும் தொகைநிலை, வெளிப்படையாகப் பொருள் உணர்த்தும் தொகைநிலை ஆகிய பொருண்மை கூறுகளை பாரதியாரின் கவிதையில் பயின்று வந்துள்ளன என்பது இக்கட்டுரையில் விளக்கப் பெற்றுள்ளன. தீக்குள் விரலை வைத்தால் என்ற பாடலடியின் பொருள் கட்டமைப்பு மற்ற பாடல் அடிகளின் பொருள் கட்டமைப்போடு மாறுபட்டுள்ளது என்பது இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. நோக்குவ எல்லாம் அவையே போறல் என்ற அவத்தையைப் பெற்ற நிலையில் பாரதியார் காக்கை சிறகினிலே என்ற பாடலைப் படைத்திருக்க வேண்டும் என்ற உளவியல் இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. பயனாளி பாடலைப் படித்து பயன் கொள்ளும்போது மொழி புணர் இயல்பால் ஏற்படும் பிணை நிறுத்தங்களை அக்னி குஞ்சு என்ற கவிதையின் வாயிலாக விளக்கப்பெற்றுள்ளது. மொழிவழிச் செயலால் அறியப்படும் பொருண்மைக் கூறுகளும் விளக்கப் பெற்றுள்ளன. 'அன்னையை வேண்டுதல்' என்ற கவிதையில் இடம் பெற்றுள்ளதொடர்கள், உவமை கட்டமைப்பு, உவமேயத்தின் பொருள் விளக்கம் ஆகியவை விளக்கப்பட்டுள்ளன.

References

- Arangan, K., (2014) A syntactic transformation approach, Tamil University, Thanjavur, India.
- Bharathiyar, (2005) Mahakavi Bharathiyarin Paarvaikal, Kavitha Pathippagam, Chennai, India.
- Ilampuranar, (2009) Tholkappiyam Porulathikaram- Ilampuranar Urai, First Edition, Saradha pathippagam, Chennai, Tamil Nadu, India.
- Nachinarkiniyar, (2009) Tholkaapiyam, Manivasagar Pathippagam, Chennai, India.
- Senavaraiyar, (2006) Tholkaapiyam, Manivasagar Pathippagam, Chennai, India.
- Subramanian, S, V., (2003) Tholkaapiyam Thelivurai, Manivasagar Pathippagam, Chennai, India.
- Thamotharampillai, C., (2005) Illakkana Vilakam Uraiyum, Manivasagar Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License